

Г Л А В А В Т О Р А.

ЗА СУЖДЕНИЕ-ТО.

(сждѣнье-то).

Що се називава сужденіе?

§. 32.

Когато мы сравняваме едно извѣстно количество на вещь готови понятія, и, като размислямы за тѣя понятія, то полагамы, или казвамы че едно-то отъ тѣхъ се намира, или не намира въ отношеніе къмъ друго едно: това дѣйствіе нашего разума називава се *сужденіе* (сждѣнье) За примѣръ да зѣмнемъ слѣдующы-тѣ понятія: — Който испълня свои-тѣ Христіенскы обязанности къмъ Бога къмъ отечество-то, къмъ себе си и къмъ ближній свой, ще наслѣди Царство небесное; спорядъ това и Господинъ Святозаръ е достоенъ за ублажяванье, понеже онъ испълня реченны-тѣ свои обязанности. — Тукъ мы сждимъ за работы-тѣ и дѣйствія-та на Г. Святозара и като гы сравнимъ съ Христіенскы-тѣ начяла, намѣрямы че онъ е достоенъ за ублажяванье ипр. И тѣй, сужденіе-то е *одно положеніе взаимного отношенія на поняшія-ша* и, — спорядъ различно-то това положеніе, бывать и сужденія-та отъ различни видове. Отъ туй слѣдова че за едно сужденіе неизбѣжно се иска: 1) понятія, 2) отношеніе-то имъ и 3) положеніе-то на това отношеніе. —

1) За да сжди слѣдователно единъ человекъ за единъ предметъ, трѣба непременно да има понятія за него, трѣба сирѣчь да го разбира и сознава, а не да различава въ представленіе-то за него само нѣкои